

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΝΙΚΟΛΟΣ, Η ΦΟΡΑΔΙΤΣΑ ΚΙ' Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΩ

Μιά φορά κι' ἕναν καιρό, ἦταν μιὰ φοράκι κι' εἶχε ἕνα πευλαράκι, μιὰ φοραδίτσα. Ὅποτε ἤθελε ἢ φοράδα νά βοσκίση, ἄφηνε τὴν φοραδίτσα τῆς στὸ ἀχούρι κι' ἔβγαζε ἐβγαίνει στὸ λιβάδι κι' ἔβασκε. Κάφε φορά ὅμως τῆς ἔλεγε νά προσέχη ὅσο αὐτὴ θὰ λείπη, νά μὴ ἀνοίγη κανενός καὶ νά μὴ βγαίνῃ ἔξω.

Ὁ γέρο—Νικόλος, ὁ λόκος, ἔμαθε πὼς ἡ μάννα τῆς ἄφηνε τὴν φοραδίτσα μοναχὴ στ' ἀχούρι. Σηκώνεται λοιπὸν, πᾶει ἀπέξω ἀπὸ τ' ἀχούρι καὶ τῆς φωνάζει, ὅπως τῆς φώναζε συχνά ἡ μάννα τῆς, μὲ τὴ χοντρή φωνάρα του.

— Φοραδίτσα, φοραδίτσα, ἀνοιξέ μου τὴν πορτίτσα, γιὰ νὰ σοὺ ριζῶ κρύο νερὸ καὶ ὄροσερὸ χορτάρι!

Ἄκουσε ἡ φοραδίτσα τούτῃ τὴ χοντροφώνάρα καὶ τοῦ λέει: — Ποιὸς εἶσαι σὺ; Δὲν εἶσαι ἡ μάννα μου! Πῆγαινε στὴ δουλειά σου.

Ἐφυγε λοιπὸν ὁ γέρο—Νικόλος κατασκασμένος καὶ πῆγε νά συμβουλευτῇ τὴν κυρά—Μαριῶ τὴν ἀλεπού, τί νὰ κάνῃ.

— Ὡ συμφορά σου, τοῦ λέει ἐκεῖνη, μὲ τέτοια γλώσσα καὶ φωνὴ πῆγες νά σ' ἀνοίξῃ ἡ φοραδίτσα; Τρέχα στὸ γύφτο νά σοὺ κάνῃ πιὸ φιλή τὴ γλώσσα σου καὶ τότε νά πᾶς νά φωνάξῃς τῆς φοραδίτσας καὶ νὰ κἀνῃς τὴ δουλειά σου.

Ἔσηκώνεται λοιπὸν ὁ γέρο—Νικόλος καὶ πᾶει στὸ μᾶστορη καὶ τοῦ λέει:

— Πιάσε γρήγορα νά μοὺ κἀνῃς τὴ γλώσσα μου πιὸ φιλή, γιὰτὶ ἄλλοιῶς θὰ σοὺ φάω τὸ γαῖδαρό σου!

— Μπᾶ, μετὰ χαρᾶς σου, γιέ μου, λέει ὁ γύφτος.

Βάζει λοιπὸν τὴ γλώσσα τοῦ γέρο—Νικόλου ἐπάνω στ' ἀμόνι καὶ τὴν κοπαναίνει καὶ τὴν σιάχνει καὶ τὴν κάνει φιλή σάν τσιγαρόχαρτο. Ἐκινάει τότε ὁ γέρο—Νικόλος καὶ πᾶει στὴ φοραδίτσα καὶ τῆς μιλάει μὲ φιλή—φιλή φωνή κι' εὐγενικὰ γλώσσα:

— Φοραδίτσα, φοραδίτσα, ἀνοιξέ μου τὴν πορτίτσα, γιὰ νὰ σοὺ ριζῶ κρύο νερὸ καὶ ὄροσερὸ χορτάρι.

Τὸν ἄκουσε ἡ φοραδίτσα μὲ δὲν γελάστηκε.

— Ποιὸς εἶσαι σὺ; ρώτησε.

— Ἡ μάννα σου ἀπάντησε ὁ λόκος.

— Δὲν εἶσαι ἡ μάννα μου.

Ἡ μάννα μου δὲν ἔχει τέτοια φιλή φωνή. Τράβα τὸ δρόμο του.

Ὅταν εἶδε πὼς τὴν ἔπαθε κι' αὐτὴ τὴ φορά ὁ λόκος, φούσκωσε, φούσκωσε ὡς πούσκα—σε καὶ βρόντησε ἀπ' τὸ κακὸ του!

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΝΕΙΣ

Ποιὸς νὰν' αὐτὸς ὁ «Κύριος Καν- [νεῖς;]

— Χτέες, σὰν καθήσαμε νά πιούμε [ταῖι,

Μπαρά! νὰ σου τον ἕνα φλυτζάνι [σαπέσι,

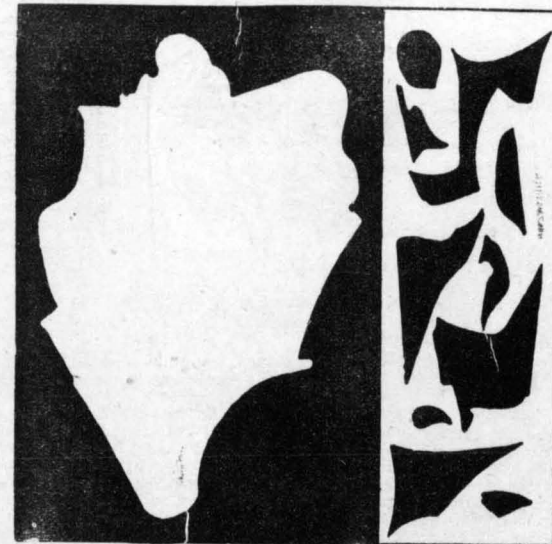
καὶ βρέχει τὸ φρουτάνι τῆς Φανῆς, [ὁ σκανταλιάρης «Κύριος Κανεῖς».

Κι' ὕστερα τσίμπησε τὴ ἄσπρη [γάτα,

ἔξωληξε τοῦ Γιάγκου τὸ καπέλλο [καὶ ἔξοσκισε τῆς Ἑλλῆς με τὸ βέλλο,

καὶ μούγγριξε φριχτά σὰν Ἐρρυνίς, [ὁ πεισματάρης «Κύριος Κανεῖς»!

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ ΣΑΣ

Νὰ ἔνα διασκεδαστικὸ παιχνιδάκι!
Ψαλιδίστε τις μαῖρες μοντζαλιές τοῦ λευκοῦ φόντου καὶ τοποθετήστε τις ἐπὶ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἐπίσης φόντου, τοῦ ἐνός τοῦ μᾶου ἢ ἄλλοιῶς εὐρισκομένου, ὥστε ν' ἀποτελεσθοῦν τὰ ἔξῃ ἀντικείμενα:

Δυὸ μοπιλίτες, μιὰ τοαγέρα, ἕνα ποτιῆρι, μιὰ σκουῦπα, ἕνα μαγαῖρι, μιὰ κουτάλα κι' ἕνα μαχαῖρι τοῦ γραμοῦ.
Θὰ τὸ πετύχετε; Λίγη ὑπομονὴ χρειάζεται.

Ἐχει, θαρῶν, κακὴ ἀνατροφή γιὰτὶ ἔβαλε μεσ' στὸν καφὲρ μου [ἀλάτι καὶ μοὶ ἔμπηξε καρφίτσες στὸ [χρεββάτι, καὶ στὸ οξαμνὶ τοῦ μπέμπη ἕνα [καρφί, κι' ὕστερα τὸν ρωτοῦσε: «Ποῦ [«πνεῖς;» ὁ κατεργάρης «Κύριος Κανεῖς».

Ποιὸς νάναι;— Μπᾶ! κανεῖς μας [δὲν τὸν ἔξερε, κανεῖς μας δὲν τὸν εἶδε ποθενά... μ' αὐτὸς τὰ παιχνιδάκια μας χαλάω, [κι' ἔσπασε καὶ τῆς πλύσης τὸ [πανερί.—

Δὲν εἶπε, φαίνεται, καθόλου εὐγενῆς αὐτὸς ὁ μαγκας «Κύριος Κανεῖς»!

— Δὲν τὸν γνωρίζουμε! [κόμιστε

Μὰ ἡ μητερούλα μας χαμογελά, καὶ λέγει πὼς τὸν ἔξερομε καλά, καὶ πὼς δὲν πρέπει νὰ χυρβόμιστε καὶ ψέμματα νά λέμε στοὺς γονεῖς, γιὰτ' εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς ὁ «Κύριος [«Κανεῖς».

Μιμησι: Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΑΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΜΟΓΓΟΛΟΣ

Τὸν Μεγάλου Μογγόλου θὰ τὸν κἀνῃ ἕνα παιδί, κατὰ προτίμησι,

τὸ πιὸ ἔξυπνο καὶ τὸ πιὸ ζωηρὸ τῆς παρῆς. Τ' ἄλλα παιδιά μαζεύονται γύρω του καὶ τὸν κυτᾶζουν ἀπολύτως ἀκίνητοι, ἐνὸς αὐτὸς κάνει τὰ πιὸ παράδοξα κι' ἀστεία πράγματα: Γελάει, κάνει μορφοσμούς, παίρνει παράξενες στάσεις, χορεύει, βῆχει, νιαουρίζει!... Στὸ διάστημα αὐτὸ κανεῖς δὲν πρέπει οὔτε νὰ κουνηθῇ, οὔτε νὰ μιλῆσῃ, οὔτε νὰ γελάσῃ, γιὰτὶ θὰ πληρώσῃ πρόστιμο.

Μόλις ὅμως ὁ Μέγας Μογγόλος πεῖ: «Ἔτσι κάνει ὁ Μέγας Μογγόλος!», ὅλα τ' ἄλλα παιδιὰ πρέπει νὰ σηκωθοῦν στὴ στιγμὴ καὶ νὰ μιμηθοῦν ὅσο τὸ δυνατόν πιστότερα αὐτὸ πού θ' ἀκολουθῆσῃ τὴ φράση του, δηλαδὴ τῆς γκριμάτσας του, τῆς ἀστείας του στάσις καὶ τὰ λουλά.

Τὸ παιχνιδάκι αὐτὸ εἶνε ἐκαρδι-στικὸ καὶ πολὺ κατάλληλο γιὰ νὰ παίζεται μᾶς στὸ σπίτι τοῦ χαιμῶνα πού μᾶς ἔρχεται μὲ τίς βροχᾶς καὶ τὰ χιόνια του.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΕΞΥΠΝΑ ΛΟΓΑΚΙΑ

Ἡ Λιλή.— Μαμά, σήμερα ἔπεσε ἀπὸ τὸ θηνῆν ἕνα κορίτσι κι' ὅλες ἡ συμμαθήτριές μου ἔσκασαν στὰ γέλια. Μόνον ἐγὼ δὲν ἐγέλαλα.

Ἡ Μαμά. Εὔγε, κόρη μου! Μὰ γιὰτὶ δὲν γέλασες καὶ σὺ;

Ἡ Λιλή.— Γιὰτὶ ἐγὼ, ἤμουνο πού... ἔπεσα!...

Ὁ Βασιλάκης ἔχασε μιὰ μέρα τὸ δρόμο. Ἐνας ἀστυφύλαξ τὸν ρωτάει:

— Ποῦ κἀθεσαι, παιδί μου;

— Στὴς... καφέλες καὶ στοὺς καναπέδες, κὺρ ἀστυφύλακα! ἀπάντα ὁ Βασιλάκης.

Ἡ θεία, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ γρηά:

— Σουζάνα, πέρασέ μου, σὲ παρακαλῶ, τὴ βελόνα.

Σουζάνα.— Θὰ μοῦ τὴν περνατε καὶ σεις, θεία, ἅμα γεράσο;

Ἡ Κυρία.— Ὅποτε ἔξερεις; νὰ σιδερώνης;

Ἡ νέα ὑπηρέτρια. Μάλιστα, κυρία.

Ἡ κυρία.— Καὶ πὼς θὰ καταλάβης, ἄν τὸ σίδερο εἶνε πολὺ ζεστό;

Ἡ νέα ὑπηρέτρια.— Ἀπὸ τὴν μυρωδιὰ τῶν ρούχων πού θά... καίγονται!

Ἡ μητέρα.— Γιὰτὶ παιδί μου Γιώργου, δὲν μελετᾶς γιὰ αὐριό;

Ὁ Γιώργου.— Δὲν εἶπε ὁ Χριστὸς, μαμά, νὰ μὴ φροντίζουμε διὰ τὴν αὐριό;...